

**SOLEMNITAT DE
SANT JAUME APÒSTOL
PATRÓ D'ESPANYA**

25 de juliol

LECTURA PRIMERA

Herodes feu matar amb l'espasa Jaume

Lectura dels Fets dels Apòstols

4, 33; 5, 12.27-33; 12, 1b.2

En aquells dies, els apòstols, amb gran poder,
donaven testimoni de la resurrecció de Jesús, el Senyor,
i la gràcia abundosa de Déu actuava en tots ells.

Se'ls van emportar, per tant,
i els feren comparéixer davant del Sanedrí.
El gran sacerdot començà així el seu interrogatori:

— «Vos prohibírem severament ensenyar el nom de Jesús,
però vosaltres heu omplit Jerusalem
de les vostres doctrines,
i voleu fer caure sobre nosaltres la sang d'eixe home.»

Pere i els apòstols contestaren:

— «Cal obeir Déu abans que els hòmens.
El Déu dels nostres pares ha ressuscitat Jesús,
que vosaltres matareu penjant-lo en un patíbul.
La drete de Déu l'ha enaltit com a capdavanter i salvador,
per a concedir a Israel la conversió
i el perdó dels pecats.
Nosaltres en som testimonis,
i també n'és testimoni l'Esperit Sant
que Déu ha donat als qui l'obeïxen.»

Els, en sentir això, s'exasperaven de ràbia
i estaven decidits a matar-los.

Més tard el rei Herodes feu matar amb l'espasa Jaume,
el germà de Joan.

Paraula del Senyor.

O bé:

Lectura dels Fets dels Apòstols

11, 19-21; 12, 1-2.24

En aquells dies, els qui s'havien dispersat
amb motiu de la persecució que va seguir
a la mort d'Esteve,
van arribar fins a Fenícia, Xipre i Antioquia,
i predicaven la Paraula, però només als jueus;
tanmateix, n'hi havia alguns de Xipre i de Cirene
que, en arribar a Antioquia,
anunciaven també als de llengua grega
la Bona Nova de Jesús, el Senyor.
I com que la mà del Senyor els afavoria,
n'hi hagué un gran nombre que cregueren
i es convertiren al Senyor.

Per aquell temps, el rei Herodes decidí fer mal
a alguns membres de l'Església,
i feu matar amb l'espasa Jaume, el germà de Joan.

Però la Paraula de Déu creixia i s'escampava.

Paraula del Senyor.

SALM RESPONSORIAL

67 (66), 2-3.5.7-8 (R.: 4)

R. Que vos alaben les nacions, Déu nostre,
que vos alaben tots els pobles alhora.

Que Déu s'apiade de nosaltres i ens beneïska,
que ens faça veure la claror de la seua mirada.
La terra coneixerà els vostres designis,
i veuran tots els pobles la salvació.

R. Que vos alaben les nacions, Déu nostre,
que vos alaben tots els pobles alhora.

Que s'alegren els pobles i criden de goig.
Vós regiu el món amb justícia,
regiu les nacions amb rectitud
i guieu els pobles de la terra.

R. Que vos alaben les nacions, Déu nostre,
que vos alaben tots els pobles alhora.

La terra ha donat el seu fruit,
que el Senyor, el nostre Déu, ens beneïska.
Que Déu ens beneïska,
i el veneren d'un extrem a l'altre de la terra.

R. Que vos alaben les nacions, Déu nostre,
que vos alaben tots els pobles alhora.

LECTURA SEGONA

La vida de Jesús manifesta la seua esplendor

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

4, 7-15

Germans:

Portem este tresor en gerres de terrissa,
perquè quede ben clar que eixe poder altíssim
ve de Déu, i no de nosaltres.

Ens veiem oprimits pertot arreu, però no esclafats;
sense camins a seguir, però no sense eixida;
perseguits, però no atrapats;
tirats per terra, però no destruïts.

Sempre portem en el nostre cos
els senyals de la mort de Jesús,
perquè també en el nostre cos
es manifeste la seua vida.

I per això a nosaltres, mentres vivim,
ens porten contínuament a la mort per causa de Jesús;
així la vida de Jesús es manifesta en la nostra carn mortal.
D'esta manera, la mort actua en nosaltres
i la vida en vosaltres.

Les Escriptures diuen:
« He cregut, i per això he parlat.»

Nosaltres, per tant, sabent que tenim el mateix esperit de la fe,
també creiem, i per això parlem;
sabem que aquell que ressuscità Jesús, el Senyor,
també ens ressuscitarà a nosaltres amb Jesús,
i ens confirmarà al seu costat juntament amb vosaltres.

Tot això és en bé vostre;
així la gràcia de Déu, que es multiplica
a mesura que s'estén a molta gent,
farà que siga desbordant l'acció de gràcies
feta a la seua glòria.

Paraula de Déu.

EVANGELI
Vosaltres beureu el meu calze

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

20, 20-28

En aquell temps, la mare dels fills de Zebedeu,
anà amb el seus fills a buscar Jesús
i es prosternà per a fer-li una petició.

Jesús li digué:

— «¿Què demanes?»

Ella li respongué:

— «Maneu que en el vostre regne estos dos fills meus s'assenten
l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra.»

Jesús contestà:

— «No sabeu què demaneu.

¿Podeu beure el calze que jo he de beure?»

Els li responen:

— «Sí que podem.»

Jesús els diu:

— «Sí que beureu el meu calze,
però assentar-vos a la meua dreta i a la meua esquerra,
no soc jo qui ho he de concedir;
és per a aquells per a qui el meu Pare ho ha reservat.».

Quan els altres deu ho sentiren,
s'indignaren contra els dos germans.

Jesús els cridà i els digué:

— «Ja sabeu que, en totes les nacions, els governants
disposen dels seus súbdits com si en foren amos,
i els grans personatges
els mantenen sotmesos al seu poder.

Però entre nosaltres no ha de ser així:

qui vullga ser important entre vosaltres
ha de ser el vostre servidor,
i qui vullga ser el primer

ha de ser el vostre esclau;
com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir,
sinó a servir els altres,
i a donar la seua vida
com a preu de rescat per tots els hòmens.»

Paraula de Déu.